

[Indenrigsministeren.]

Det ærede Medlem siger i Omtalen af Forholdet mellem Staten og Hovedstads-kommunerne, at Tilstedeværelsen af Statsinstitutioner her i Hovedstaden kan ikke faa nogen Betydning med Hensyn til Hovedstadens og Statens økonomiske Mellemværende; thi, siger det ærede Medlem: er der nogen Fordele i saa Henseende, saa faar jo Frederiksberg og Gentofte deres Del deraf, ja, efter det ærede Medlems Mening endogsaa deres overordentlig rigelige, maaske endogsaa ufortjente Del deraf.

Det er muligt, at Frederiksberg og Gentofte sammenlignet med København er begunstiget mere, end rimeligt er under Hensyn til Statens Forhold til andre Kommuner, hvis Beboere ikke har direkte Adgang til Nydelsen af de mange Statsgoder, som er ophobet her i Hovedstaden — det er muligt, og saa kan det jo være, at Resultatet af disse Undersøgelser kan blive det, at man kan gøre disse Kommuners Forhold til Staten mere ens, end Tilfældet hidtil har været. Hvad Konsekvensen deraf vil blive for de Kommuner, som det ærede Medlem for Tiden mener er saa gunstigt stillet, behøver jeg ikke at skildre. Men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at han frembyder i saa Henseende ikke nogen Undtagelse fra den Regel, der er gældende for de Mennesker, der er tilstrækkelig nøjsomme, tilstrækkelig gode, at hvis de ikke kan opnaa at faa deres egen Skat sat ned, maa det ogsaa være en Tilfredsstillelse at faa Naboens Skat sat op. Den Tilfredsstillelse vil jeg ikke misunde det ærede Medlem, hvis det bliver Resultat af hans Bestræbelser i dette Forhold.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(Bouët): Man skal være ualmindelig nøjsom, hvis man kan føle sig tilfreds med den Sympati, som den højtærede Indenrigsminister har givet Udtryk for her i Dag. Og jeg synes ikke, at Ministerens sidste Bemærkning om, at Sympatien vilde have givet sig Udslag, hvis jeg ikke var kommet med en Sæk, som der var Hul i, tyder paa særlig overstrømmende Sympati. Men jeg vil saa gerne tillade mig at spørge, om jeg kan forstaa Ministerens Udtalelser saaledes, at han har givet Tilsagn om at ville stoppe Hullet i Sækken, for i saa Tilfælde er det muligt, at vi kan faa noget ud deraf. Hvis Ministerens Udtalelse her skal forstaaes saaledes, at forudsat at der er et Hul i denne Sæk, vil han være med til at stoppe Hullet,

kan vi bære maaske endog ret meget i denne Sæk.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Stauning har Ordet for en kort Bemærkning.

Stauning: Den højtærede Ministers sidste Bemærkninger om, at den, der ikke kan faa sin egen Skat sat ned, maaske føler det som en Tilfredsstillelse at kunne faa Naboens Skat sat op, ved jeg ikke, hvad Hensigten er med. Der forefindes ikke noget, der berettiger til denne Formodning om, at Ønskerne er saadanne, i den Redegørelse, der foreligger for Forholdet mellem København og Staten. Der foreligger intet derom i denne Henvendelse fra København til Regeringen, og der foreligger intet derom i min Tale i Dag. Tværtimod, jeg har sagt, at det kun kunde glæde mig, at de havde en lav Skat paa Frederiksberg. Men jeg har fremhævet den Kendsgerning, at til Gengæld var der højere Belysnings- og Gaspriser, og som Følge deraf har de fuld Dækning i hvert Fald fra Fattigfolk for den Skatnedgang, der nu er gennemført. Der er intet, der berettiger en Formodning om, at det er ren Misundelse, der dikterer den Aktion, som København har foretaget overfor Frederiksberg.

Den ærede Ordførers Paavisning af, at der var Midler til Skatnedsættelse, synes jeg stadig svigter. Han nævnte forskellige Ting, bl. a. Aftrapningen af Arbejdstiden, og henviste til en Opgørelse, der, saa vidt jeg husker, er 10 Aar gammel, og som siger, at der kan opnaas 1,8 Mill. Kr. ved en saadan Aftrapning af Arbejdstiden. Men dette er fra en Tid, da Lønnen var dobbelt saa høj som nu. Man maa altsaa foruden at tænke paa, at Lønnen er gaaet ned, regne med, at det bliver en betydelig mindre Sum. Udbyttet vilde blive af denne Opgørelse med det nuværende Løntal i Modsætning til den Gang. Altsaa, disse Henvisninger, disse forhistoriske Opgørelser hjælper ikke. Nej, vi maa have paa Bordet, hvad der forefindes af rede Penge, som kan anvendes til Skatnedsættelse, og i saa Henseende er det ærede Medlem fuldkommen blank. Nogle uigennemførlige og umulige Opgørelser kan ikke hjælpe det ærede Medlem som Forsvarer for et Forslag, der er fuldstændig umuligt som det foreliggende.

Det ærede Medlem gjorde saa nogle Bemærkninger om mine formentlige Erindringer om Støttepartis Forhold til Regeringer. Jeg har tydelige Erindringer derom, og jeg haaber ogsaa, at det ærede Medlem